

Punte către singuri

Ursu Marian Florentin

PUNTE CĂTRE SINGURI

de Marian Florentin Ursu

*

Pe această sferă de singurătate,
Se deschide raiul pentru omul bun,
Când se-aprinde Steaua pe creștinătate
Și se-aud colinde-n seara de Crăciun

Iar în calendarul anului ce trece,
Mă resimt în oase, mă resimt în voi,
Cât mai arde-n vatră focul ăsta rece
Eu mă uit în față, dar și înapoi,

Nu vă temeți oameni, nu-i ceasul din urmă,
Nu e nici întâia, nici ultima zi,
Dar veniți în hoarde până se prezumă
O dorință sacră de-a mai dăinui

Să plecăm cu toții pe cărarea care
Punți peste prăpăstii încă ne unesc,
Vom aprinde-n munte albe felinare,
Sufletelor toate care mai iubesc

Și chiar de se bagă multă lume-n față,
Cu pretenții multe și multe nevoi,
Noi suntem chemații ce vor fi în viață
Și în lumea asta și-n cea de apoi

Treptele acestea urcă și coboară
Și-am să fac cândva un semn din alt tărâm,
Vă mai cânt colindul sub un brad din gară
Și vă spun adio, dar încă rămân,

Când răsare Steaua dincolo de neguri,
Noi aprindem facle într-un alb decor,
Să fie salutul pentru cei ce-s singuri,
Puntea lumii noastre către lumea lor !